

www.tezauriliturgic.ro
Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΠΕΛΑΓΟΣ ΚΑΙ ΛΑΜΩΣΙΑΣ



ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

ΕΠΟΙΗΘΗ ΕΝ ΕΔΕΣΣΗ

ΤΠΟ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΦΡΑΓΚΑΚΟΥ

Θεολόγου



ΑΘΗΝΑΙ 1975

Αριθ. πρωτ. 1934
 Διεκπ. 1856

www.tezaurilurgic.ro

Αθήναι: τῆ 14. 10. 1974

Πρὸς
 τὸν Σεβασμιότατον Μητροπολίτην
 Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμοπίας κ. Καλλίνικον
 Εἰς Ἐξέσταν.

Σεβασμιότατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 228/4.2.74 ὑμετέρου ἐγγράφου Ἱερὰν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Σαλαμίνας, ποιηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Θεολόγου κ. Παναγ. Φραγκάκου, ὡς καὶ τὴν σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κοζάνης κ. Διονυσίου, ὡς Προέδρου τῆς Μ.Σ.Ε.Θ. Λατρείας, Συνοδικῆ ἀπόφασιν ἐγκρίνομεν ταύτην ὡς καλῶς ἔχουσαν καθ' ὅσον οὐδὲν τὸ ἀπέδον πρὸς τε τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιοτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας περιέχεται ἐν αὐτῇ καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως κατὰ τὴν τάξιν ὑποβάλλητε ἡμῖν πέντε ἀντίτυπα τῆς ἐκδοθησομένης ἀνωτέρω Ἱερᾶς Ἀκολουθίας διὰ τὸ ἀρχεῖον τῆς Μ.Σ.Ε.Θ. Λατρείας.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

+ Ο ΑΘΗΝΩΝ ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
 + Ὁ Δέρβης Κοσμάς

Κοινοποιήσις:
 Μ.Σ.Ε.Θ. Λατρείας, ΕΝΤΑΥΘΑ



ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐπιθυμιῶν, ὅπως τιμῶνται παρά τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ, οὐχί μόνον ὀφισμένοι Ἅγιοι, ἀλλ' ὅσον τὸ δυνατόν περισσότεροι, ἐγκαινιάζω Ἱεροῦ Ναοῦ ἐπ' ὀνόματι συνήθως Ἀποστολικῶν καὶ Πατερικῶν Μορφῶν, ὡς καὶ ἀγνώστων τοῖς πολλοῖς Ἁγίων.

Ὅστω τὸν νέον Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀκριτικοῦ Χειρίου Κορυφῆς τῆς Ἐπαρχίας Ἀλμωπίας ἀφιέρωσα εἰς τὸν ἐν Ἁγίοις Πατέρα ἡμῶν Ἐπιφάνιον, Ἐπίσκοπον Σαλαμίνοσ Κύπρου.

Ἐπειδὴ ἐν τῷ Μηναίῳ δὲν ὑπάρχει πλήρης Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Πατρὸσ παρεκάλεσα τὸν κ. Παναγιώτην Φραγκάκον, Θεολόγον, ἵνα συντάξῃ Ἱερὰν Ἀκολουθίαν, ἣν προθύμως συνέταξεν.

Αὕτη ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶσ Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδοσ ἐκδίδεται τύποισ εἰς δόξαν τοῦ ἐν Ἁγίοισ δοξαζομένου Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ Ἁγίου Πατρὸσ.

Ἐπὶ τούτοισ δέομαι τοῦ Κυρίου, ὅπως διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἐν Ἁγίοισ Πατρὸσ ἡμῶν Ἐπιφανίου, σκέπη τὴν παραμεθόριον Ἐνορίαν Κορυφῆσ, τὴν μαρτυρικὴν Νῆσον Κύπρον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν ἅπασαν.

Ἐν Ἱερῷ Ἐπισκοπείῳ τῇ 9ῃ Νοεμβρίου 1974

+ Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλησ καὶ Ἀλμωπίας
ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ



ΜΑΤΟΥ ΙΒ'

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Σαλαμῖνος Κέπρου.

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κέριε ἐκέκραξα ἰστώμεν σίχους σι', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. 6'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Γνώσιν τὴν ψευδώνυμον, τὴν χαμερπῆ καὶ γητὴν, πολεμήσας ἅγιε, ἐποφίτης λέφεκας θείας πίστεως, καὶ τὸ δένδρον ὄσιε, τῶν κακοδοξούτων, ἀνασπάσας πάτερ προρρίζων, βροτοὺς ἀπήλλαξας, νόθων δοξασμάτων τοῦ δαιμονος, καὶ γέγονας πανεέφημε, στέλος Ἐκκλησίας ἀκλόνητος, λαὸν τοῦ Κερίου, θεόφρον ποδηγῶν θεοφιλῶς, διὸ μὴ πάσῃ πρεσβεῖν νῦν, ἐπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βίβλος σὺ πολέπιχος, τῶν ἀσκητῶν καὶ παρθένων, ὡς οἰκίσας ἔρημον, καὶ ἀνέσας ἅπαντα τὰ παλαισματα, τῆς σαρκὸς πανόλβιε, καὶ τοῦ ἀντιδίκου, ἀρεδείχθης παναοίδιμε, κανὼν σεμνότητος, θείων μοναστῶν τὸ κειμήλιον, ὁσίων ὁ ὁμόσκητος, καὶ τοῦ μαροῦ ἢ καθαίρεσις, καὶ τῆς Σαλαμῖνος, ἀχείμαστος λιμὴν καὶ γαληνός, διὸ μὴ πάσῃ δεόμενος, ἐπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάτερ Ἐπιφάνιε, τῆς οὐρανιας ἀγάπης, ὁ τροφεὺς αἰοδιμε, ἐν ποικίλοις θαύμασι σὺ γερένησαι. Ἀσκητῶν ἡ πρόνοια καὶ τῶν πενομένων, ἀσθενοῦντων ἢ ἀνόρθωσις, τῶν ξένων σὺναξις καὶ τῶν δαιμονώντων ἢ ἱασις, ἀπάντων τῶν ἐν θλίψεσι, μάκαρ τὸ γλυκὸν παραμέθιον, πιστῶν δὲ

θεόφρον, κρατήρ τῆς ἐδωπλαγχνίας καὶ ποιμὴν, διὸ πρεσβεύειν αἰτούμεθα, ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ζ ἤλω περιπολούμενος, περιφλεγῆ ἐν ἐρήμῳ, ἀκροατὴν ἰδραμῶν, πείραν σὲ γενεσάμενος τοῦ ἀλάστορος, καὶ ψυχῆς ἐκάθηρας, γνωστικὸν τρισμάκαρ, πρὸς οὐράνιον ἀρχέτεπον, τὸν νοῦν πανόλβιε, στρέψας ἀνεψῶς Ἐπιφάνιε, καὶ οἷσιν τοῦ δαίμονος, πάτερ ταπεινώσει ἀπέθαλας, καὶ τὴν φαντασίαν γητρῶν ἐξηφάνισας ταχέ, ἐξ ἧς πρεσβείαις σοὶ δοῖε, ῥῥοσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Α γκερα τῆς πίστεως, ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθη, τῶν σῶν διδῶν σόστημα, καθαιροῦν ἀθέων τὰ πανοργεμάματα, δι' οὗ καὶ τὸ ἄδνιον φῶς τῆς ἀληθείας, διεπύρρουμεσας τῇ ποιμνῇ σου, τὰ σκότη ἐνδοξε, λέσας πονηροῦ καὶ σκοτόμαιναν, καὶ ὤφθης ἀπροσμάχητος θεῖος Θεολόγος πανόσιε, καὶ νῦν Ἀσωμάτοις, ἐπάρχων ἐναγίζμιος σοφέ, μὴ διαλίπης πρεσβεῖν σέ, ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ζ ἄλην τὴν ἐγκόσμιον, ἀποβαλὼν καὶ φροντίδα, γηθοσῶτος ὠκησας ἐν ἐρήμῳ σοῖε Ἐπιφάνιε, καὶ τὸν νοῦν ἐφώτισας, καθαθαίς ἀκτίσιν, τοῦ ἀπλάστον θεοδόξαστε, φωτὸς δεξάμενος, θεῖαν δωρεάν καὶ τὴν ἔλλαμψιν, καὶ ἄπαντας κατητέρασας, ὡς τῶν ἀρετῶν ἄστρον ἄδνιον, διὸ νῦν τρισμάκαρ, ὀξείαις σοὶ πρεσβείαις καὶ ἡμᾶς, ἐπὶ τὴν σκέλην σου φέλατε, ἀγγέλων σννόμλε.

Δόξ. Ἦχος πλ. ε'.

Τ ὁ τῆς ἀληθείας φέγγος, ὡς ἀστὴρ ἡμερινός, νόθοις διδασκαλίαις ἀνεπισκότητον, μάκαρ ἐξέχεας, καὶ τὰ ὀχρωμάτα τοῦ σκότους, καὶ τὰς ψιλὰς τῶν κακοτρόπων αἰρετικῶν ἐπινοίας, διέλευσας θεόφρον, θεοοργικὸς φρονήμασιν. Εἰ δὲ καὶ βραχὺς ἡμῶν ὁ βίος κατὰ τοῦ Δαυὶδ τὸ λόγιον, ἀλλ' ἡ μνήμη τῆς σῆς χρησιμότητος, ὡς ἡλιος ἀνίσχει, εἰς τὰ τῆς οἰκουμένης πέρατα, διὸ πάτερ Ἐπιφάνιε ἐκ τῆς

ἀθέτον πλάνης, εἰς τὰ τῆς εὐσεβείας δόγματα, πολλοὺς μετέστησας. Καὶ νῦν μετ' ἀγγέλων στανταλιζόμενος μὴ παθεῖν ἐκδοσεωπεῖν τῷ Κυρίῳ ἐπέτ' τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκαίμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ', 1).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν ἑσκακος. Ἐβόησαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀπρόνοιον τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκιος ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀπ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ἔφει ἀνθρώπων ἐκν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντας, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπαίρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χιωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ἐλοκάρισμα θεσπίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασίλευσιν αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποθήτες ἐπ' αὐτῷ συνηρῶσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ε', 15).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Δικὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπραπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ θραχίονι ὑπερασπισαί αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ἐπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δι-

ρονός, τὴν Ἐκκλησίαν ἐν κλέδωνι ἐστήριξας Θεόφρον. Διὸ αἰτούμεθα πάντιμε, δοθῆναι λιταῖς σου, αἰρετικοῖς τὴν ὀρθὴν ἐφήγησιν, καὶ τούτους ἐκ τῆς πλάνης, ἐπαγαγαεῖν εἰς τὸν λιμένα, καὶ χαρισθῆναι αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ε'.

Εὶ γὰρ καὶ προαίρειν ἀγαθὴν καὶ καλλίστην εἶχες, ἀλλ' ἢ τοῦ Πνεύματος πανοθενουργός ἐλίπνοια, ἐπέρ φέσιν σὲ κατέστησε, πάτερ δόσε καὶ ἐν σώματι ὢν, τὸν ἀσώματον καταπαλαῖσαι ἠδενήθης πολέμιον, καὶ στεφανηφόρος εἰσηλθὼς εἰς τὴν Ἄνω Ἱερουσαλὴμ, συγχορευτὸν τοῖς ἁγίοις, μεθ' ὧν ἰκέτετε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Ηφανίσθη ποτὲ καὶ καταπεφρόνηται, ὡς ἀραχνίων ἐτελέστερα, τὰ καταγέλαστα καὶ ἀσελγῆ, τοῦ πονηροῦ ἐποψιθεύσματα· ἐφέροτων γὰρ δολίως ὁ ἀρχέκακος, τῆ τῶν γητῶν ἠδονῇ ἀπατήσας σε, ἐν ἐρήμῳ ἠθέλησε, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τῆ ἀγροιάτῃ σου ἐνηχῆσαν ψυχῇ, πανοπλίαν σε ἐνέδυσεν ἄτρωτον, καὶ τὴν ἐκείνου συντέτριψας κάραν ἀοίδιμε. Καὶ νῦν συνδιαιώμενος ὁσίοις πάτερ Ἐπιφάνιε μὴ ἐλλίπης προσβεβῆν ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τὰς νομικὰς παραινέσεις σκιὰς καὶ τέπος ἰδῶν, ταύτας ἐπέξενξας ταῖς διδασχαῖς τοῦ Εὐαγγελίου πανόλδιε. Τῶν γεννητόρων γὰρ, καταλιπὼν τὴν διάταξιν καὶ τῶν Ἰουδαίων τὸν ἀνόνητον τέπον, πρὸς τὴν θεόσοφον διδασκαλίαν ἐχώρησας. Ὅθεν τοὺς ἐπερφεῖς καὶ οὐρανόους θησαυροὺς ἐρήκῳς, πιστὸς οἰκονόμος γεγένησαι τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ ὧν τὰς δωρεὰς ἐξαπόστειλον καὶ ἡμῖν ταῖς προσβεβαίαις σου πάτερ Ἐπιφάνιε.

Και νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
 Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.
 Ἦχος· πλ. α'. Χαίροις ἀπακτικῶν.

Χ αἶροις τοῦ Ἰησοῦ ἡ θρονιῆ, καταπιουῦσα κακοδόξων
 σοστήματα, πατέρων σὲ ἡ ἀκρότης, Θεολογίας πηγῆ,
 τῶν δογμάτων ρεῖθρα ἀναβλέζουσα, ὁσίῳ ἰσότητος, παρη-
 σίας τὸ ἀγαλμα, ἀστραπηθόλε σφραγὶ τῆς ἐκθέτητος, και
 ἀπλότητος ὁ ἰσάγγελος ἄνθρωπος, μέστις τῶν ἀσπληκτικῶν
 τε, ἀρρήτων πανόλθιε, τοῦ Παραδείσου χαρίτων, τῆ σὴ ἀ-
 σκήσει γεγένησαι. Διὸ σαῖς πρεσβείαις τὰς ψυχὰς ἡμῶν
 σωθῆναι Χριστοῦ διόμεθα.

Στίχ. Τίμιος Ἰσχυρῶν Κυρίου.

Χ αἶροις ἡ τῆς Ἐρήμου Ἐδέμ, γεωργηθεῖσα ἐν ἀγρίῳ
 πανέφημε, ἀγῶνι και ἐν ἰδρώσι, μοναχικῆς βιοτῆς,
 τοῦ καρποῦς πλοσιῶς ἐκπλασθήσασα. Τὸ σῶμά σου γέ-
 γονεν, Ἐπιφάνιε δοσε, Ναὸς Κυρίου, και ταμειῶν τῆς Χά-
 ριτος, διὸ ἔλεσας τῶν παθῶν ἐπανάστασιν. Ὅθεν νῦν ἀνα-
 δέθηκας εἰς ἔφος θεώσεως, τὴν πρῶξιν ἔχων τρισμάκαρ εἰς
 θεωρίας ἐπίδασιν. Πρεσβείαις σου πάτερ, τὸν Δεσπότην
 ἐκδυσώπει σωθῆναι ἅπαντας.

Στίχ. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χ αἶροις τῶν ἀσκητῶν ἡ λαμπάς, ἱεραρχῶν τε ὁ ἀσπὴρ ὁ
 ἀίφωτος, ὁ σκότι ἀγάσας πάλαι, αἰρετιζόντων λαμ-
 πρῶς, και τῆς πλάνης στήσας τὰ ψεφάγματα, τοῦ Νόμου
 ἀοίδιμε και τῆς χάριτος σῆζενδεις, Ἀρχιερέων τὸ σεμνὸν
 ἐγκαλλώπισμα, και ὀχθῶμα Ὁρθοδόξων τὸ ἄσειστον. Πάν-
 τες νῦν ἐσορᾶζοντες, κλεινὴ Ἐπιφάνιε, ἐν ἐγκωμοῖς σὴν
 μνήμην, ἀναφαινομέν σοι ὄσει, μὴ παθῆ πρεσβεέειν τῷ
 παρῆχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος· πλ. β'.

Βαβαί τῆς σῆς ἀκλόνητος Θεοτόχε! Μετὰ θηρῶν γάρ, ζένον θαῆμα, σενδιαϊτάσαι καὶ τρέφουσαι, μετὰ ἀγγέλων σενμυροσχεῖς ἀκαταλήπτως, μετ' ἀσκητῶν σενδοκλαγωγείσαι καὶ μετὰ ἱεραρχῶν, σεννομίλεις τὰ τῶν δογματίων. Σὲ γάρ ὡς τῆς Ἐρήμου τὸ κρῖνον τὸ εἶσομον, τῆς Σαλαμίνοσ τὸ Ἴον καὶ τῆς Ἐκκλησίας δλασπὸς ἐθθαλέσπαστοσ, ἀνεφῆς πάτερ Ἐπιφάνιε. Δι' ὃ τὰ χαρίτων μέρα πανένδοξε καὶ τῆς ἀσκήσεωσ τὴν θείαν πανολλίαν κατὰπεμφον τοῖσ πάσιν, ὡσ παρηρησίαν ἔχων πρὸς Κέριον.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆσ.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρεπάριον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ορθοδόξων τὸ νίκος, καὶ ἐρήμου θησαύρισμα, καὶ Ἀρχιερέων τὸ κλέος, Σαλαμίνοσ τὸν πρόμαχον, τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον πιστοί, τιμήσωμεν ἐν ἔμνοισ καὶ ὠδαῖσ, πρὸσ αὐτόν ἐν εὐλαβείᾳ χαρμονικῶσ, τὸ Χαῖρε ἀνακαρῶζοντες. Χαῖρε τῶν μοναζόντων ὁ ποιμήν, χαῖρε τῆς ἡσυχίας ἐντροφήμα, χαῖρε τῆς θεολογίας ἀσπὴρ ὁ ἀείφωτοσ.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆσ.

Ἀπόλυσισ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν κ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Ταχὺ Προκατάλαβι.

Πιπνὸν ὡς ἠδὲ λαὸν τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, σοφὴ Ἐπιφάνιε, ἀναδειχθεὶς θαυμασιῶς, ἀσκήσει καὶ χάριτι, Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, Ἱεράρχα Κερίου, ἔμνον Ὁρθοδοξίας ἐμελώδησας θεῖον, διὸ φαιδρῶς τιμῶμεν τὴν μνήμη σου σήμερον.

Δόξα. Ὅμοιον.

Αιχμάλωτος ἔνδοξε τῶν νομικῶν διδαχῶν, τὸν φόρτον διέρρηξας, διὰ ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, ἀσμένως πανέφθημε, ὄθεν καὶ εἰς τὰ ἔφη τῆς θεώσεως ἠρθῆς, πᾶσι καταδεικνύων τὴν ὁδὸν τοῦ Κερίου, ὡς λαμπηδὼν ἀσβέστον φωτὸς Ἐπιφάνιε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν δ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Ἐπιφάνη σήμερον.

Συμπολίτης ὄσιε, τῶν ἀσωμάτων καὶ οἰκειῶς γέγονας τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ ὄθεν βοῶ ταῖς προσευχαίαις σου, μὴ διαλίπῃς μνησθῆναι ἐκέτου σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ως θεοτὸς ἰσαγγελος, ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ὡς πρέσβυς ἐνθεος ἐπέρ ἡμῶν διηνεκῆς, ἐν οὐρανῷ Ἐπιφάνιε, ἐφάνης πάτερ, ποιμένων ὠράϊσμα.

Και νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
Μετά τόν Πλοσίλαιον, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. α'. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Αρρωσάτωσαν λέραν πάντες ἐσφόδρονον, καί ὡς ἐρήμιον
πολίτην σε ἀνεμνήτωσαν, ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τοῦ κο-
σμοκράτορος, σέ ἐταπεινώσας ὄφρ' ἐν, ἀρωγῇ τῇ τοῦ Χριστοῦ,
ὡς ἐμπλεως χαρισμάτων διό πρεσβεεῖς παμμάκαρ, ἐλεη-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Παιδιόθεν ἐκλήθης πρὸς θεῖον φῶτισμα, καί ἐν ἀσκήσει
ἠνδρόθης εἰς τόπον ἄοικον, σννοικήσας ξενικῶς, ὦ Ἐ-
πιφάνιε, μετὰ θηρίων τῶν δεινῶν, ὡς Ἀδάμ ἐν τῇ Ἐδέμ,
νεκρώσας τὰ ἔσω πάθη, καί νῦν ἀπαύστως πρεσβεεῖς, ἀ-
γιασθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Καί τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ἐκπγγίλιον Ἱεραρχικόν.
Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.
Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.
Ἱδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Εχόμενος τοῦ κανόνος τῆς εὐσεβείας ἀπαρευκλίτως, θε-
ολέκτοις λογίοις, τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως καταπε-
πλοῦτηκας. Ὅθεν διεσάφησας ἅγιε Ἐπιφάνιε, τῶν ἀπορρη-
των μυστηρίων τὴν ἐννοιαν, καί τὸ τῆς ψευδοδοξίας γα-
ριάμα, ἐταπεινώσας γενναίως. Διὸ μὴ παύση πρεσβεεῖν

τῆς αἰωνιοῦσός ἡμᾶς ἐξελεύσθαι καταδίκης καὶ ἐρεῖν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σωσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

*Ἔκτε οἱ κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, ὃς ἡ ἀκροστιχὶς
"Ἐπιφανίου τιμῶ τὸ μεγαλοῦσόν σου ἄνους"
Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.*

Ε π' ὦμων ἀράμενος, ὡς ἀρχιεπίτης πανεψήμος, σταυρὸν τοῦ Κερίου σου, τὴν τεθλιμμένην ὁδόν, ἀναβέβηκας, ποδὶ ἀγαλλομένω, καὶ πνεύματι ζέοντι ὃ Ἐπιφάνιε.

Π ατέρων ὁμόσκητον, καὶ τῶν ἀγγέλων ὁμότιμον, καὶ στέλον ἀκλόνητον Ὁρθοδοξίας σοφέ, παρεσκεύασεν, ἡ ἔρημός σε πάτερ, διὸ καὶ κατηύρασας θροτῶν τὸ σέστημα.

Ι ὄν τὸν τοῦ δράκοντος, ἀποβαλὼν Ἐπιφάνιε, δακρυῶν τοῖς χεύμασι, καὶ ἀτεφία σοφέ, ἀνεκαίνισας, τὸν τοῦν καὶ τὴν καρδίαν, καὶ ἤρθης εἰς ἄφαιτον ἔφος θεώσεως.

Θεοτοκίον.

Φ θθαρεῖς παναμώμητε, ἐν ἀσωτίαις καὶ παιάσμασι, δορ-
δόρω δὲ Πάναγνε, τῶν πονηρῶν λογισμῶν, παραπέτω-
κα ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, διὸ ταῖς πρεσβείαις σου, σῶσαί
με δέομαι.

Ὡδὴ γ'. Τὸς σὺς ἡμολόγους Θεοτόκε.

Α νέψεξας πάτερ ὁδοιπόρος, ποτὲ ἐν ἐρήμῳ θαυμασιῶς,
τῷ ἀντιστρόφῳ θαύματι, τοῦ ἐν Κανᾷ πανεψήμου, τῆ
συνεργείᾳ Πνεύματος, παναθενοεργοῦ Ἐπιφάνιε.

Ν οσοῦντων ἐπάρχεις ὁ ἀκέστωρ, καμνόντων ἀνάπανσις
τερνή, Ἱερραρχῶν τὸ πρότερον, τῆς Σαλαμίνοσ τειχι-
σμα, Ὁρθοδοξίας βλάστημα, ἀειθαλὲς Ἐπιφάνιε.

Ισχὲν ἐνηχῆσαν τῇ ψυχῇ σου, τὸ Πνεῦμα Κερίου τοῦ Θεοῦ, ἐλλάμψου πανόσει, ἐνεργειῶν καὶ χάριτι, ἠδέως κατεφρόνησας, τὰ χαμερπῆ καὶ χαμαιζήλια.

Θεοδοκίον.

Οτόκος σου Μήτηρ ταῖς εὐχαῖς σου, τὰ δῆγματα ὄφρων κακοῦ, ἰάσεται πανέμνητε, ὡς νικητῆς τοῦ δράκοντος. Διὸ θερμῶς αἰτούμεθα γενεὸς ἡμῖν ἢ μεσίτρια.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Φιλοσόφων τῶν μωρῶν, πάτερ συνέτριψας χορὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, καταδεικνύων τὴν ψευδῆ, καὶ δαιμονώδη καὶ γὰβρον πίστιν εἰδώλων, καὶ αἰρετικῶν κακῆν ἐφήγησιν, δόγμασι σεμνοῖς, πᾶσαν ἀνέτριψας, καὶ Ὁρθόδοξων τρισμάκαρ ἐκράτησας, τὰς διδαχὰς καὶ θεοπίσματα, ὡς Ἱερόρχης πεφωτισμένος, καὶ δοχεῖον τῆς χάριτος.

Δόξα. Ὁμοιον.

Επιμέλειαν ἠθῶν, καλλιεργήσας σεαντῶ, ἀνασπάσας τῶν κακῶν, ρίζαν οἰήσεως σοφέ, ὡς ἀθλητῆς εὐσεβείας πάτερ ἐστέφθης. Σὲ γὰρ πονηρῶν, ἀνεξαρίθμητα, σίφη μανικῶς ἐπιτεθέντα σοι, τοῦ Ἰησοῦ τὴν εὐχὴν περιθέμενος, ὡς παντευχίαν πανόλβιε, τὸν τοῦτων δόλον ὡς κεραμέως, σκεπὴ μάκαρ συνέτριψας.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Υφιπέτης θεολόγος ἐν ἀπλότητι ὄσει, καὶ δογμάτων μύστης, πάτερ ἀριδῆλως ἐπέφανες, τὴν φρεσιοῦσαν τρισμάκαρ καὶ δυσάλωτον, τροπώσάμενος, αἰρετιζόντων παρὰ ταξιν.

Τ ὦν ὧν ἄθλων καὶ ἰδρώτων, ἱστορήσαι σὲ παύομαι, πάντα γὰρ ἐπλήθεις, μάκαρ ἀρετῆς τὰ παλαιόματα, καταφρονήσας δειλάσ τὰ τεχνάσματα, καὶ τὰ σένοικα πάθῃ σαρκὸς πολυέμνητε.

Τ σὲ πειράζοντος τὰ στίφη, ἐν ἐρήμῳ ἐπέδραμε, ἐπομνήσαι πάτερ, πάντων τῶν γητῶν ἐλκεῖσαι σε, ἐν τῷ δοξόθῳ καὶ λάκκῳ ματαιότητος, ἀλλ' ἐνίκησας τοὺς ὀνομαγεῖς Ἐπιφάνιε.

Θεοδοκίον.

Ι σκεπτότες τῷ σῶ τόκῳ, πιερνιστὴν ἐτροπώσαντο, οἱ θεοτοὶ γενναίως, καὶ πρὸς τὰς ἀψίδας ἀνέδραμον, τὰς οὐρανίους Μαρία Μητροπάθθενε, ἠδυνόμενοι, εἰς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον.

Ὡς ἡ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Μ ηνέσας τὰ ἄδηλα, τῆς πίστεως θεοπρίσματα, ὡς καλλιφεγγές τῆς Ἐκκλησίας, ἄστρον θεόφρον, καὶ οὐρανόφωτον, τοὺς φιλοσοφοῦντας γεηρῶς, πάτερ Ἐπιφάνιε, σκιεμάχους ἀπέδειξας.

Ω ς σάλπιγξ θεόδοτος, λαμπρὸν ἠχοῦσα σήμερον, πάντας προσκαλεῖς πρὸς τὸν Σωτήρα, ὦ Ἐπιφάνιε, ὡσπερ τῆς Περσίδος ἀρχηγόν, ὅτε τὸ θυγάτριον, τὸ αὐτοῦ ἐθεράπευσας.

Τ ὁ μέγα ἐξέφανεν, ἱερωσῆνης ἔνδυμα, πάτερ σοὶ Χριστὸς ὁ ἀρχιθότης, καὶ σὲ κατέστησε, τέπον ποιμανσί-
ας ἀληθῆ, θεῖε Ἐπιφάνιε, καὶ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος.

Θεοδοκίον.

Ον φρίττοσιν ἄθεσσοι, καὶ ἐλαθοῦνται ἄγγελοι, καὶ αἰνεῖ ὁ ἥλιος καὶ ἄστρο, ἔτεκες Μήτηρ, ἀνερμηγεύτως ἀγνή· Ὀδτος γὰρ σαρκοῦται θαυμασιῶς, Κόρη δανεισάμενος, τῆς σῆς φέσεως φέραμα.

Ἐὐδὴ στ'. Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντημον.

Μαράνας χάριτι ὄσιε, ἀχρήματα σαρκὸς Ἐπιφάνιε, πρὸς τῆς θεώσεως, ἔφος ἀνήλθεσ ἀοίδιμε, καὶ τῶν ἀθλῶν δῆμων, πολίτης γέγονας.

Νοσοόντων ἔνσαρκε ἄγγελε, κατ' ἄμφω σηπεδόνα ἀνέσιτιλας, πρὸς τὴν ἐσσίθειαν, τοῦτους γυμνάσας πανεβήμη, καὶ τῶν σωμάτων λῆσας, αὐτῶν τὰ τραύματα.

Ηδέως πάτερ ἀπέβαλες, τὸν φόβιον νομικῶν παραιτέσεων, καὶ τὸν ἀνόνητον, τέπον παμμάκαρ τοῦ γράμματος, τὸν ἐκνεκροῦντα σῶφρον, ἀνεῖμα τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Μνησθῆναι Δέσποινα ἄχραντε, πρεσβειαις σου ὀξείαις τοῦ δοῦλου σου, χειμαζομένου νῦν, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ πλατυσμὸν Παρθένε, ταχέ μοι δώρησαι.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τῆ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ.

Ως πολυχέμονα κροτηρὸν τῆς θείας χάριτος, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν πηγὴν τὴν ἀνεξάντλητον, καὶ συνόμιλον ἀγγέλοις τε καὶ ὄσίοις, καὶ τῆς Κέλευρον ἀρχιθέτην τὸν Θεόσοφον, Ἐπιφάνιον τιμῆσωμεν ἐν ἁσμασι, πάντες λέγοντες· Χαίροις πάτερ ἰσάγγελε.

Αγγελοῦ ἐν ὁσίοις. Ἐπιφάνιε πάτερ, ἐγνώσθης ἐν ἐρήμῳ τὸ πάλαι, καὶ πάσης Σαλαμίνοσ ὁ φωστήρ, ἀσφαλῶσ ἀεγάζων τοὺσ πιστοὺσ ἁπαντασ, τοὺσ ψάλλοντάσ σοι ἅγιε φωταίσ χαρμονικαίσ τοιαῦτα.

Χαίρε, δι' οὗ ὁ Χριστόσ ἐφώθη

Χαίρε, δι' οὗ ὁ ἔχθρόσ ἐτρέωθη.

Χαίρε, τῶν δογμάτων Χριστοῦ ἡ φανέρωσισ·

Χαίρε, κακοδόξων μωρῶν ἡ καθαίρωσισ.

Χαίρε, κείνον τῆσ ἀγνότητοσ καὶ λειμῶν τῆσ ἀρετῆσ·

Χαίρε, κῆρξ ὁ ἐλόπιτεροσ βασιλείασ τῆσ καινῆσ.

Χαίρε, δι' ἐφάνησ Παρακλήτιοσ δοχείοσ

Χαίρε, δι' ἠράσθησ Μοναζόντιων τὸν δίοσ.

Χαίρε, θροτῶν τὸ θείοσ ἐντρέφημα·

Χαίρε, σοφῶν τὸ ἐνδοξοσ καύχημα.

Χαίρε, δι' οὗ θαυμαστοῦται ὁ κτίστησ·

Χαίρε, δι' οὗ φητοργεῖται ἡ πίστισ·

Χαίρεισ, πάτερ ἰσάγγελε.

Συναξάριοσ.

Τῆ ἰδ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸσ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοισ πατροῦ ἡμῶν Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Σαλαμίνοσ Κύπρου.

Ἐπιφάνιε πάτερ τῆ σῆ ἀσκήσει
τὸν ἔχθρόν κατήσχυνασ τὸν παλαμναίοσ.

Ὅτοσ ὁ μέγασ καὶ θαυμαστόσ Ἐπιφάνιοσ χώρασ γέγονε Φοινίκησ, ἐκ περιουκίδοσ Ἐλευθερουπόλεωσ γονέων αὐτουργῶν. Τραφαίσ δὲ ἐν οἰκίᾳ μικρῆ, καὶ ὅταν ἔχιοεν πένητεσ ἄνθρωποι καὶ γηπόνοι, αὐτόσ τῆ κατὰ Θεόν διέλαμψεν ἀρετῆ, καὶ εἰσ τὰκρότατοσ ὄφοσ τῆσ κατ' εὐσέθειαν προήχθη πολιτείασ. Τῶν γὰρ γονέων αὐτοῦ τῆ τοῦ Νόμου ἐναπομεινάντων λατρεία καὶ σκιᾶ, καὶ μὴ δυναθέντων ἰδεῖν τὸ φῶσ τῆσ χάριτοσ, αὐτόσ πρὸσ τὴν ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν ἔδραμε, μικρᾶσ δραξάμενοσ ἀφορμῆσ.

Κλειοῖοσ γὰρ τινοσ ἰασαμένου αὐτοῦ τὴν πληγῆν, ἦν ὑπέσθη

κατὰ τοῦ μηροῦ, ἀτάκτως περὶ τοῦ τοῦ ὀποζυγίου, τὸ ἐπιχεῖται κατακυριότησαντος, καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ ὀποζυγίου θανατωθέντος, τότε μὲν ἀμφίβορον ἐν διαλογισμοῖς ἔσχε τὴν γνώμην, καὶ τὸ λοιπὸν οὐδὲ πᾶν τῆ τοῦ Νόμου προσέτεχε δουλείᾳ. Ὑστερον δὲ, Λουκιανῶ τι μιν μονάζοντι ἐντυχέον, εἶδεν αὐτὸν πᾶντι ἐντυχάνοντα, ζητοῦντι αὐτῷ ἑρῶσαι φαγεῖν· ὁ δὲ καὶ τριβάντιον ἐπέθηκε· καὶ αὐτίκα ἀνοθεὶν ἐκαίην στολῆ τῷ Λουκιανῶ ἀνεθέτε· καὶ ταῦτα θεασάμενος Ἐπιφάνιος, τῆ τῶν Χριστιανῶν πίστιν προσείργεται, καὶ τὸ ἄγιον Βάπτισμα παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου δέχεται.

Τὰ δὲ ἐντεθῆεν δυσέφικτον ἐν ἐπιτόμῳ πάντα περιλαβεῖν τὰ θαυμάσια, ἃ εἰργάσατο. Τοσοῦτον δὲ εἶπειν μόνον ἐστὶν ἀναγκαῖον, διὸ κομιδῆ νέος, τῆ ἡλικίᾳ τὴν κατὰ Χριστὸν πίστιν ὑποδεξάμενος, εὐθὺς μονάσας ὁσίως· πάντας τοὺς κατ' αὐτὸν ὑπερήλασεν ἐγκρατεία καὶ πόνοις ἀσκητικαῖς· καὶ εἰς τὸ τέλειον τῆς ἀρχιερωσύνης γενόμενος, κατέλληλον ἔσχε τὴν πρᾶξιν τοῖς προεδιουμένοις. Ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρελθούσιν, ἀσκητικὴν διαγωγὴν, καὶ πλήθην θαυμάτων, καὶ θεραπείαν πολλῶν ἀσθενούντων εἰργάσατο. Ἐν δὲ τοῖς μετὰ τὴν ἱεροσύνην, αὐτὰ τε ταῦτα, καὶ διδασκαλίαν ὀρθὴν καὶ συγγραμμάτων πλήθος, δι' ὧν πάντας ἐπαίδευσεν ὑπὲρ οὐ πολλοῦς ἐξεῖρε τοὺς πειρασμοὺς παρὰ τῶν κακοδόξων. Ζήσας δὲ ἔτη δεκάπέντε πρὸς τοὺς ἑκατόν, ἐπὶ μισί τρισίν, ὡς αὐτὸς Ἀρχιδίῳ τῷ βασιλεῖ ἐρωτήσαντι ἀπεκρίνατο, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο· οὐκ ἐν τῷ οἴκῳ δὲ θρόνῳ, κατὰ τὴν τοῦ Χρυσοστόμου αἰτήσιν, ἐπεὶ τῆ κατ' ἐκείνου ἐξορία συνήγεσε. Τὸν δὲ φασὶν ἀντιγράψαι· μηδὲ αὐτὸν τὸν τόπον, πρὸς ὃν ἀπέσταλτο ὑπερόριος, ψάσαι κατιδεῖν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σὺναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὄντι· ἔνθεν τοῦ Ἁγίου Φιλήμονος.

Ταῖς τῶν ἁγίων προεδείαις, Χριστὲ ὁ Θεός...

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῆ κτίσει.

Ο τῷ τριβῶντι, πτωχῷ περιβαλλόμενος, πρὸς τὸ σφῆραν, πάλαι καθείλκεσε φῶς, τὴν σὴν θεοκίνητον, πάτερ προαίρεσιν, καὶ πρὸς μείζονα, σναπεδέθης σκάμματα, μοναχοῖς τε καὶ ὁσίοις.

Σ υμφετώδη τε καὶ ἀγοραῖον ἄγιο, καὶ καταγέλαστον, αἰ-
ρετικίζόντων χορόν, ἐσκέδασας λόγοις σου, ἐκ τοῦ ποι-
μνίου σου, Ἐπιφάνιε, Ἱεραρχῶν τὸ καύχημα, καὶ τῆς Κέ-
προσ ὁ προστάτης.

Υ πὲρ ἔννοιαν, σημεῖα τε καὶ θαύματα, πάτερ ἐτέλεσας,
τῆ συννεργείᾳ Χριστοῦ, νεκροῦς ἐξανέστησας, δαίμονας
ἤλασας, καὶ ἀνέστειλας, κακοδοξοῦντων κέματα, ὡς λιμὴν
Ἵορθοδοξίας.

Θεοτοκίον.

Ν ενὶ Δέσποινα, σὸν αἶνον χαριστήριον, ἀναβοῶμέν σοι,
καὶ ἱκεσίας φωνήν, καλῶς διαφέλατιτε, πάντας τοὺς ψάλ-
λοντας, Χαῖρε πάναγνε, τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ παρ-
θένων ἡ λαμπρότης.

Ἦδὴ γ'. Παῖδας εὐχαεῖς.

Ο ρμος γαλητὸς τῶν εἰσεβοῦντων, ἀλείπτῃς τῆς ἀρετῆς
θαυμασιώτατος, ὄργανον κροσόμενον, τῷ Ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, τῆς Σαλαμίνοσ τείχισμα, Παρθένων ἔλαινοσ, θροῦν
ὁ κηδεμῶν καὶ προστάτης, μάκαρ ἀνεδείχθῃς τῆ χάριτι
Κερίου.

Ν ὄμον ἀτελοῦσ τε καὶ σκιώδοσ, τὰσ πέδασ τὰσ σιδηρὰσ
πάσασ διέσπασασ, πάτερ ἐλαυνόμενοσ, πρὸσ τὸ φῶσ τὸ
ἄδντιον, καὶ ἐμπλησθεῖσ πανόσιε, ἀσμένωσ ἔφਾਲλεσ. Τὸν
Κερίον ἐμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ἐπερνεψοῦτε εἰσ πάντασ τοὺσ αἰ-
ῶνασ.

Υ μνοισ καὶ φωταῖσ ἀναμφιλέκτοισ, τὴν πίστιν τῶν Ἵορθο-
δόξων διετρανώσασ, καὶ τὰ μαγγανεύματα, τοῦ ἀρχαί-
ου ὄφρωσ, ὡσ θεολόγοσ ἔλνσασ, σοφίασ ἐμψυχον, κειμήλιον
καὶ ἄγαλμα σῶφρον, καὶ τῆσ ἀληθείασ ὀπλίτησ θεοφόροσ.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ καὶ παρθένων ἢ ἀκρότης, θεοσία προσενεχθείσα
 τῷ ἀσπάρῳ σου, τόκῳ παντελόγητε, ἀνεδείχθη· Δέ-
 σποινα διὸ τὴν φέσιν ἤγειρας, θεοτῶν πανάμοιμε, τὴν
 πρόβλαι πεσοῦσαν εἰς λάκκον, τῆς παραφροσύνης ἀμό-
 λεντε Μαρία.

Ἦσὺ θ'. Ἄπας γηγενής.

Ν ἐν οἱ γηγενεῖς, σκιριτῶντες τῷ πνεύματι, πανηγυρίζο-
 μεν, τὴν σὴν μνήμην δοσε, ἐν ἀσιγήτοις ψαλμοῖς φω-
 τοῦντές σοι, χαῖρε τῆς Κέλευρον κατέχημα ὦ Ἐπιφάνιε, καὶ
 ποιμένων, χαῖρε παναοίδιμε ὁ κανὼν καὶ ὁ τέπος ὁ ἄριστος.

Ο τε τὴν φρικτὴν, θεοσίαν προσῆγες σὲ πρὸς τὸν Φιλάν-
 θρωπον, τότε καὶ τὰ τάγματα, τῶν ἀσωμάτων στυλοπορ-
 ροῦντά σοι, ἐν τῇ Λαιρεία δοσε, ὡς σενδιάκονοι, ἀνεβῶν
 Ἄγιος εἰ Κέριε, ὁ ποιῶν ἐν ἀγίοις σου θαύματα.

Ι δομεν πιστοί, ὡς δένδρον κατὰκαρπον, τὸν Ἐπιφά-
 νιον, φοίνικα ἐψίκομον, τὸν τῆς πρεσβείας καρποῦς
 παράγοντα, καὶ πρὸς αὐτὸν προσβλέψωμεν καὶ πάντες κη-
 ξῶμεν ταῖς λιταῖς σου, πάτερ περιφροῦρησον, τοὺς ἔμμοῦν-
 τὰς σε νῦν ἀξιόγραστε.

Θεοτοκίον.

Σ ἔμψασα σεμνή, πιστῶν ἢ ὁμήγερις ἔμολογοῦμέν σε·
 Χαῖρε ἀλεξίκακον, τῶν ἀλγηδότων ψυχῆς καὶ σώματος.
 Χαῖρε ναὸς ὁ ἔμψυχος, τοῦ Παντοκράτορος, Θεοῦτοκε, Χαῖ-
 ρε τῶν ἐν θλίψεσιν, ὁ λιμὴν τῆς χαρᾶς ὁ ἀκέμαντος.

Ἐξοποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἁστέροις.

Τὸς δωρεὰς τῆς ἀγάπης, ὡς πολεχθέντων ποταμὸς, καὶ ἀνεπίσχετον ρεῖμα, πάτερ ἀνάβλεσον κάμοι, καὶ φλογόμορφον κακίας, κατὰσβεσον ταῖς λιταῖς σου.

Ὅμοιον.

Αναγωγὸς ἀληθείας, καὶ ποιμανσίας ὁ κανὼν, καὶ ἰλαρόφοιτος λέχνος, πᾶσαν σκεδιάζων τὴν ἀχλὺν, κακοδοξοῦντων ἐφάνης, ὦ Ἐπιφάνιε μάκαρ.

Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος δ'. Ὅτι ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πάτερ Ἐπιφάνιε σοφέ, τοὺς περιτραπέντιας εἰς σκότη, κακοδοξίας ποίε, ὡς ποιμὴν ἀνέστροφας, ταῖς ὀρθοδοξοῖς σου, ἐποθήκαις πανάριστι, καὶ ἔργοις ἐνθέοις, σὲ γὰρ αἰσθητήρια τὰ τῆς ψυχῆς σου καλῶς, πάντα πρὸς ἀλήθειαν ἔχων, ἐκπερνασμένα θεόφρον, διὸ καὶ κατήσχενας τὸν δράκοντα.

Δεῦτε τῶν ὁσίων ὁ χορὸς, καὶ τῶν ἀσωμάτων ὁ δῆμος, ἱεραρχῶν δὲ ὁμοῦ, σέλλογος ὁ πάντιμος, καὶ τῶν θεοτῶν ἢ πληθὺς, τὸν σοφὸν Ἐπιφάνιον, τιμῆσωμεν πάντες, ἔμνοις τε καὶ ἄσμασι ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, Πάτερ Θεοφόρε δοῶντες, μὴ παρίδης πρέσβες γενέσθαι, ἐπεὶ τῶν ἐν πίστει δοξαζόντων σε.

Εχων τῆς καρδίας ὀφθαλμοὺς, σὲ πεφωτισμένους τρισμάκαρ, τῶν μεστηρίων Χριστοῦ, θέτης πάλαι γέγονας, καὶ οἰκονόμος πιστὸς, καὶ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, διένειμας μάκαρ, εἰς τὸν ἀποροῦμενον πιστὸν λαὸν ἀφειδῶς, πᾶσαν τὴν σκοιόμαιναν πάτερ, τῶν αἰρετικῶν διαλῶν, καὶ σκεδιάζων τοῦτων τὰ φρονήματα.

Σ τέθει ἀνθολόγω οἱ πιστοί, ἔμυλολογῶν καὶ ἐλαίων, τὸν Ἱεράρχην Χριστοῦ, δεῖτε κατασιτέφωμεν, ἐν ἐλλάδειά πολλῇ ὡσπερ φέγγος ἀνέσπερον, παιδρεῖνον τὸν βίον, ὡφθης καὶ λυσιπνον ἀσθενειῶν χαλεπῶν ὄθεν καὶ νυκί προσεδρεῖς τῷ Κερίῳ χειρᾶς ἐκτείνων, ἐλεῶ τῶν ἐν πίστει γεραιρότων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Σ αλιψωμεν ἐν σάλπιγγι ἁμαρτιῶν, χορεῖσωμεν τῷ πνεύματι, καὶ ἐν ἔμνοις πανηγυρίσωμεν ἐπὶ τῇ θεῖα μνήμῃ τοῦ Ἱεράρχου Χριστοῦ. Οἱ θροτοὶ καὶ ἄγγελοι συνιχεύωσαν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸν πρόβολον τὸν θεῖον, τῶν δεινῶν αἰρέσεων ἀποκρούσαντα τὰ κέματα, τῇ δυνάμει τοῦ Κερίου, ἀννμνεύωσαν. Τὰ πλήθη τὰ φιλόροια, τὸν μέγαν ποιμενάρχην τῆς Κέρου γηθοσένως, συνδραμόνια ἐψημήσωμεν. Τῆς ἐρήμου τὸν θησαυρόν, τῶν Μοναζόντων τὸ κλέος, τὴν τῶν ἀρετῶν λαμπηδόνα, τὸν ἔλεγχον τῶν ἀσεβῶν, τὸ ἀείροσον τῶν χαρίτων ρεῖμα, τῶν πενομένων τὴν θεῖαν σκέπη, τῶν ἀληθόνων ταχεῖαν λέσιν, ἱερωσένης λαμπρὸν δοχεῖον, ἀπάντων τῶν Ὁρθοδόξων τὴν προστασίαν, ἐνδοξον θεολόγον, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἰπωμεν Ἐπιφάνιε θεόφρον, ρῆσαι καὶ ἡμᾶς, θείας λιταῖς σου, ἐκ τῶν δεινῶν καὶ τῶν στόνων, καὶ πάσης ἀνάγκης τε καὶ περιστάσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ συνήθη. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον ζήτηι τοῦ Ἁγίου.
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἴσται δίκαιος.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῆς Ἐρήμου ἄνθος λαμπρόν, καὶ τῆς Σαλαμί-
νος ἐγκαλλώπισμα ἱερόν, χαίροις Ἐκκλησίας προπέ-
ριον τὸ μέγα, ὁσίων ἢ ἀκρότης ὦ Ἐλιφάνιε.

